

(2001/C 136 E/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2922/00
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie*(19 september 2000)**Betreft: Dolfijnensterfte*

Is de Commissie bezorgd over de sterfte en het lijden van grote aantallen dolfijnen die in visnetten worden gevangen en waarom verkoos zij niet aanwezig te zijn op de derde bijeenkomst van de Overeenkomst inzake de bescherming van kleine walvisachtigen in de Oostzee en de Noordzee (Ascobans) die op 28 juli in Bristol werd gehouden en waarop vertegenwoordigers van acht Noord-Europese landen besloten de Commissie dringend te vragen om in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid maatregelen te nemen om het jaarlijkse sterftecijfer onder de dolfijnen terug te dringen?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Wallström namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2791/00 en E-2922/00*(10 oktober 2000)*

De Commissie maakt zich zorgen over de omvang van de bijvangst van walvisachtigen en andere soorten. Zij juicht de inspanningen toe van de deelnemers aan de Overeenkomst inzake de bescherming van kleine walvisachtigen in de Oost- en Noordzee (Ascobans) om de bijvangst van walvisachtigen te verminderen. De Commissie hoopt dat de lidstaten hun inspanningen op het niveau van de Raad van de Gemeenschap blijven voortzetten.

De Commissie heeft zich als gevolg van een hoge werklast op het gebied van de natuurbescherming en omdat zij over onvoldoende middelen beschikt, genoodzaakt gezien de uitnodiging om als waarnemer de Ascobans-conferentie in Bristol bij te wonen af te slaan.

Hoewel de Gemeenschap geen partij is bij de Ascobans-overeenkomst, zijn dolfijnen en bruinvissen wel degelijk beschermd, namelijk in het kader van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽¹⁾. Zo moeten de lidstaten volgens artikel 12 een systeem instellen van strikte bescherming van deze diersoorten in hun natuurlijke verspreidingsgebied, waarbij een verbod wordt ingesteld op het opzettelijk vangen en verstoren ervan. Tevens moeten de lidstaten een systeem instellen om toezicht te houden op het bij toeval vangen en doden.

Op de laatste vergadering van het comité van de habitatrichtlijn heeft de Commissie de lidstaten onlangs nog eens op hun taak gewezen.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.